

අපෞර්ව කුසුම

නිරාජ ගුණසේකර

වළලුකර

වැරදුණා තමයි ඒ පියවර ඉතින් එහෙමයි කියා ඔහු තැවැත්මිණාද? අලුත් ගැමිමක් අරන් අලුත් අතියක් පෙරට තියන්නැන්නේ ඇයිද?

ඔබ ඒකේ අසන විට මා කිසිදු හොඳොඩා ඇඟිල්ලෙන් පෙන්වමි වළලුකර...

හත්දිනේ පැන නවත්නට වත් බැරව ඉදිමුණ වළලුකර සිංහල බේත්, ජලාස්ථර මොකටවත් සුව නොවී තවමත් ඒවත් ඒට ඇදුම්කත වළලුකර

දෑ අවුරුද්දකටත් වැඩියි තාම හොඳවී නැද්ද? අසයි ඔබ

කොතේ හොඳ වෙන්න ද පිරිමදිකටයි කියා හැම අතම දවස ගානේ ආයෙ ආයෙත් පාරන කොට

මතක් වෙයි ඉඳහිට පොඩි එකක් වගේ යැයි කියා දවසක යන්නමට රිදුණු පය සිහිදුවට අතගැ එක ම එක සුමුදු අත

ප්‍රසාද් විරසිංහ
(‘කවියක් බිමින් තබමි’ කාව්‍ය සංග්‍රහය - 2014)

වළලුකරේ හදිසි අඩාඩයක් හේතුවෙන් එකතැන් වූ කර්තව්‍යයන් ස්වරූපයෙන් මෙම කවිය ඇරඹේ. කිසියම් ක්‍රියාවකදී හෝ වෙනත් යම් දෙයකදී මෙය සිදුවුවා දැයි කවියා අපට කෙළින්ම නොකියයි. මින්ද විය වැදගත් නැත. කෙසේ හෝ පියවරක් වැරදීම හේතුවෙන් වළලුකර බිඳී ගොස් ඔහු දැන් එක තැනක. වළලුකර බිඳී ගියාද ඒ වේදනාවක් මැඩගෙන හිතර දොවේදේ මතුවන්නේ සමජය විසින් නැතහොත් දෙයේදී මෙය සිදුවුවා දැයි කවියා අපට පොද්ගලිකව තම වේදනාව වත් ඒද ගන්න බැර ලෙස ඔවුන් එකිනෙකාගේ පීචිත වලට එවී බලයි. තතු වීමකයි. අප කවියා වළලුකර කර නම් රූපකය ඔස්සේ මතු කරන්නේ ඔහුගේ පැරණි හදවත විය හැක. වැරදුණු පියවර ලෙස ගෙන හැර පාත්තේ, පීචිතයේ ඔහු ගනු ලබන වැරදි තීරණයක් විය හැක; අහිමි වූ ප්‍රේමයක් විය හැක. ඉතින් එවන් වේදනාවක් පිළිබඳ අඩුණ්ඩව නතන ප්‍රශ්නවලින් කෙසේ නම් සුන්දර වේද? විය ඔහුට සහනයක් වනවා වෙනුවට හදෙහි තුවාලය යළි යළිත් පාරනවා වැඩි නොවේද?

මෙසේ ඔහු ගෙන් දුක සැප වීමකනට එන තැනැත්තෝ අපුරු අවවාද ආදර්ශ අනුභවයා ලබා දෙයි; අනවශ්‍ය කරුණු කාරුණික වීමකයි; පීචිතේ වැරදුණා යැයි කියා තිකන්ම බලා දුක් වෙවී නොසිට අලුත් ගැමිමක් අරන් ආයෙමත් පටන් ගන්නේ හැක්කැයි වීමකයි; හිසරදයක් වන තරමට අලුත්ගේ පොද්ගලිකත්වයට ඇතිලි ගසයි. ඒ මිනිසුන්ගේ සැටිය. නමුදු ඉන් ලැබෙන වතු පිඩාව දරාගැනීම අසීරුය. තමන්ගේ වේදනාවක් තමන්ට පාඩුවේ ඒද ගන්නට හිතෙහි ලත්තම අයිතිවාසිකම වත් ඔවුන් තකන්නේ නැත.

ඔවුන් එසේ අසනවිට අප කවියා කරන්නේ කිසිදු මුඛින් නොදොඩා තම ඉදිමුණ වළලුකර වචන ඇඟිල්ල දික්කර පෙන්වීමයි. ඔහුගේ වචන ක්‍රියාවෙන් හෙවත් තිශ්ඤාදානවයෙන් ගමන වන්නේ ඔහුගේ හදවතේ ඇතුළු දුකක් ගැන නොවේද? එවන් මිනිසකුගෙන් යළි යළිත් එකම ප්‍රශ්නය අසමින් තුවාලය නැවත නැවතත් පැරීම කෙරෙහි අමානුෂිකද? සමහර වේදනාවක් සුව වන්නේ හුදකලාවේදී; බොහෝ කාලයක් තෙවූ පසුවය. එතකන් අප ඉවසීමෙන් බලා සිටිය යුතු නොවේද?

කවියේ තුන්වන කොටසට එන විට කර්තව්‍ය වළලුකරෙහි භෞතික තත්ත්වය ගැන සිසුම් විග්‍රහයක නිරත වේ. හත්දිනේ පැන නවත්නට කොලවන්නට වත් බැරව ඉදිමුණ වළලුකර නිබඳ වේදනා දෙන්නේය. අනතුරුව ඔහු කියන්නේ සිංහල බෙහෙත් තෙල් සාත්තු, ඉංගිරිසි ජලාස්ථර කිසිවකින් එය සුව නොවූ බවයි. මින් හැඟෙන යථි අරමුණ කුමක්ද? ප්‍රේමයේ අහිමි වීම ඔස්සේ ලබන වේදනාව මැඩ ගන්න විවිධ කාව්‍යාලික විසඳුම් ඉදිරිපත් වුවද ඒ කිසිදු දේකින් ඔහු පතන සුවය අත් නොවූ බවයි. ඒ ඔහුගේ ප්‍රේමය පතා ප්‍රාචීණ විවිධාකාර වෙනත් ප්‍රේමයක් විය හැක. එසේත් නැත්නම් වේදනාවක් අමතක කිරීම වස් ඔහු ලැබූ කාව්‍යාලික

‘අසෙතිය කුසුම’ නිරාව දිග හැරෙන්නේ අපේ හිත ගත් කවියක විඳවූ විඳවුම් කෙබඳු යන්න යහඳු ඔබත් සමඟ බෙදා හදා ගන්නටය. මෙය තවත් එක කාව්‍ය විවාරයක් නොවන අතර කොරාගනු ලබන කවියක් නොදැද නරකදැයි හිතමන නොදී, මිණුම් දුඬු හා විවාරත්මින් ගලවා තබා කවිය තුළම ගිලි කිමිදී රස උල්පත් පාදා ගන්නයි මේ කුඩා වාසම.

සත්තර්පණයක් විය හැක. නමුදු අප කර්තව්‍ය තමන්ට අහිමි ප්‍රේමයේ වේදනාවට සුන්දරත්වය ඔස්සේම නිතර හුදකලා කල්පනා ලෝකයක, හෙමි හෙමින් සුව අතට හැරෙමින් පසුවේ. නමුදු ඒ වේදනාවක් යළි යළිත් වරක් වර මතුවන බව පවසමින් ඔහු කියන්නේ ඔහුගේ කල්පනා ලෝකයේ හිච් නිච් දැල්වෙන අහිමි ප්‍රේමයේ පැරණි එළි තිත් ගැන විය යුතුය. ඒ මතක සැමදාටම සුන්දරය; වේදනාවක් මිහිරිය.

නමුත් සමාජය විසින් මේ තුවාල සුව වන්නට ඉඩ නොහැරී. දෑ අවුරුද්දකුත් හිය නැතත් තාමත් මේ පිළිබඳ තතු වීමක බවක් කීමෙන් අපට එක දෙයක් පැහදිළි වේ. එනම් අප කර්තව්‍යයේ පැරණි තුවාලයේ ඉදිමුම ඒ වනතුරුත් බැස නොමැරී බවයි. එනම් ප්‍රේමයේ අහිමි වීම තුළින් වේදනා එක්ද ඔහුගේ පීචිතය තවමත් එකලාසයක් නොවූණ බවයි. ඔහුට අලුත් ප්‍රේමයක් මුණ නොගැසුණු බවයි.

නමුත් අප කර්තව්‍යයට ඒ වෙනුවෙන් උත්තරයක් ඇත. හිත සුවපත් කරන්නට පොරොන්දු දෙමින් ළං වූ සියල්ලන්ම තව තවත් හිත පාරවමින් ඔහුට රිඳවූ බවයි. වේදනාවක් පිරිමදින්නට යැයි කියා වෙනත් වාසි උපකාර වෙනුවෙන් පීචිත වලට එවී යළිත් උන් අතක බලාගන්නා වැන්න. මතුපිටින් අතපත ගැවද ඒ ඇතුළු තුවාලය සුව කළ හැකි දැයටද හදවතක් ඔහුට ඒ වනතුරුත් මුණ නොගැසීම අභාග්‍යයකි. ප්‍රේමයේ විච්ඡයෝගයකට කෙනෙක් මුහුණ දුන් පසු හදවතින් නැවත පෙරට අතියක් නැවීම

කොතරම්ම අපහසුද යන්න මේ කවිය මොනවට පැහැදිලි කරයිද? එය හත්දිනේ පැන ඉදිමුණ වළලුකරන වේදනාවට වඩා දුක දාස් ගුණයක් වියලා වේදනාවයි.

එසේ පීචිතයට එවුණ කාව්‍යාලික ව්‍යාජ ආදරයක් හා ප්‍රේමයක් හමුවේ ඔහුගේ වේදනාව කලයක් තිස්සේ යළි යළිත් අලුත් වෙමින් වඩ වඩාත් වේදනා දුක්කඳ, ඔහුට මහභර්ය නොහැකි දෙයක් වේ. එනම්, ඒ මහා අහිමිවීමට පෙරාතුව, ඇයගෙන ලද මහාර්ය ප්‍රේමයයි. දැන් එය අහිමිවී බොහෝ කල්ය. නමුත් ඒ මතකයට පිටුපාන්නට ඔහුට නොහැක. සිහිදුවට රිදුම් පිරිමදිමක් ඒ දවස වේදනාවක් සමඟ කළ ඒ සුමුදු දැන, අද අත් දැනන පැරමි ඇතුළුව විය හැක. නමුදු ‘මතක’ නම් ‘මතක’ මය. කෙනෙකුට වේදනාවක් සැකසුමක් දෙකම ළඟකන්නේ ඒ මතකයම නොවන්නේද?

ඉදිමුණ වළලුකරන වේදනාවක්, ඒ වේදනාවක් යළි යළිත් අලුත් කරන සමාජයක් රූපකයකට නගමින් අහිමි ප්‍රේමයක වේදනා බර එකඟය ව්‍යංගයෙන් ගෙන හැර පාන මේ කවිය, කවියාගේ කාව්‍යමය බුහුටකම මැනවින් විඳා-පායි. ඒත් එක්කම, අහිමිවීම තුළ කැටිවුණ වේදනාව විය හැක. නමුදු ‘මතක’ නම් ‘මතක’ සරන කොට සැකසුම්දායක මතක ආලෝක ප්‍ර-ජයක් සොයා පාදා ගෙන පීචිතය දෙස බලා මැනවත් සුමුකින් පිට කළ හැකිබව බව අපට ඒකතු ගන්නේය.

New centre starting in Pakenham!
විශ්ව රංගායනනය
Academy for Traditional Sri Lankan Dancing
Melborne Australia

ශ්‍රී ලාංකික සාම්ප්‍රදායික නර්තනයේ කඩයිම් සොයා යන ඔබේ දරුවාට නිවැරදි සහතිකයක සමඟින් උඩරට නැටුම්, පහත රට නැටුම් හා බෙර වාදනාය සරළව මුලසිටම හදාරන්න, එන්න විශ්ව රංගායනනය හා එක්වන්න

දස වසරකට අධික කාලයක් පුරා සුපිරිසිදු සාම්ප්‍රදායික නර්තනය මෙල්බර්න් දු දරුවන්ට හඳුන්වා දී ඔවුන්ගේ දැස්කම් තුලින්, මෙල්බර්න් සහ ශ්‍රී ලාංකික වේදිකාවද විච්ඡලනාය කල...

Every Friday Pakenham Outlook Community centre
Every Saturday Hallam Primary School
Every Sunday Narre Warren Residence
Every Monday Kerrie Neighbourhood House Glen Waverley

Contact Rashika 0423 584 440 Email: vishveranga@gmail.com
www.vishverangayathanaya.com.au